

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๑๙๘๙ ราชกิจจานุเบกษา เด่น ๒๖ หน้า ๒๐๖๗
มกูรราชกุมาร เสด็จชันประทับรถพระที่นั่ง เดิร กระบวน ต่อไปจนถึง
สถานีอุตรดิษฐ์ ประทับแรม ณ ประพาศในเมือง แต่ตามทางรถไฟถึง
เชียงใหม่ ได้เดินไปประพาศเมือง สวรรคโลก เสด็จ กลับกรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม วัดนากลิ่นทรัพย์ ๑๙๘๙

๙

คำกราบบังคมทูลรายงาน
การเบี้ดทางรถไฟอุตรดิษฐ์และสวรรคโลก

ขอเทระ ผู้พระบาทโปรดเกล้าฯ

ด้วยบัตตี้ กระทรง โโยชาธิการ ได้สร้างทางรถไฟสายเหนือ ตาม
พระบรมราชโองการ สำเร็จ ต่อ ออกไปอีกส่วน ตอน
ในทางส่วนนั้น เป็นทางสายใหญ่ ต่อชั้นไปชั้น เหนือ แห่งบ้าน
กา拉ถึง ตำบล ปางต้น ผังโดยทาง เมือง อุตรดิษฐ์ ตอน หนึ่ง กับทาง
สายอีก ตอน หนึ่ง แยกที่บ้าน カラ ไปเมือง สวรรคโลก ทางสาย
นี้ เป็นส่วนทางตอน ดัน ที่ กว เรียกว่า ทางสาย ควัน คาดไปยัง เมือง
คาด เพื่อในที่สุด สืบไป ภายหลัง จะได้ติด ต่อ ทำเด่น น้ำแม่น้ำ
กับแม่น้ำ ให้ไปมาถึง กัน

การ สร้าง ทางรถไฟ สำเร็จ บริบูรณ์ ในทางที่ได้ขยาย ต่อ ออกไปสื้
ตาม กำหนด วิธี สร้าง ทางรถไฟ ที่ ได้รับ พระบรมราชานุญาต เพื่อ

หน้า ๒๖ น้ำ ๒๐๙๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๑๙๙
๗๔ ได้เป็นที่รักสำหรับเจ้าของที่อยู่ห่างไกลพัช เหมือนกับเรือน
ตึกเมืองตัวยังพระนคร ใจให้เป็นที่เก็บกู้ดในความบ่ำรุ่งยั่นเมือง
และในกิจการความเจริญของประชาชนนั้นด้วย ไม่น่าสงสัยเดย
ในการที่ขยายทางออกไปนั้น คงจะเป็นที่ต้องพระราชหฤทัย
เพริ่งว่า พาหนะที่ช่วยให้เดินทางสะดวกเข่นนั้น ใช่แค่จะช่วยรักษาด
ในการบากครองฝ่ายเดียว ยังเป็นทางที่อุดหนุนให้เจริญสินค้า
และทั้งการค้าขายนั้นด้วย

ในการที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้พระบาทเจ้าชั้น
มาษัชเมืองพิษณุโลก ทดลองทางรถไฟตอนเมืองอุตรดิตถ์ เพื่อ
ทดสอบทางรถไฟแห่งพระองค์ทั้ง๒ สายนั้น

รัชพระพุทธเจ้าชื่อพระราชาท่านพระราชน哥ราศ ภราบทดูข้อ
สำคัญบางอย่าง ของงานที่ได้ทำแล้วดำเน็รักไป

ทางรถไฟในส่วนดังต่อไปนี้เมืองพิษณุโลก ถึงเมืองอุตรดิตถ์เป็น
ระยะทาง ๑๐๐.๖ กิโลเมตร เป็นทางขนาดใหญ่และอยู่ในส่วน
หนึ่งของทางสายใหญ่ที่เชื่อมไปข้างหน้า ให้มีค่าใช้จ่ายรับคน
โดยส้านและบรรทุกสินค้าแล้ว เป็น๒ ตอน คือ ดังต่อไปนี้โดยตั้ง^จ
ขึ้นที่กรุง นี้ทางเดินรถเมืองที่ ๑๑ พุทธกิจไชน รัตนโกสินทร์
ถึง ๑๖๗ แยกทั้งน้ำหน้ากรุง ถึงเมืองอุตรดิตถ์ เดินรถเมือง

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๑๙๘๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๖ หน้า ๗๐๖๙
วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๑๙๘๘ รัตนโกสินทร์ ศก ๑๙๘๘ ศก ๑๙๘๘ ศก ๑๙๘๘
กฎยาไม้รักเกล้าฯ ให้ออก ประภากําเม็คทาง เกิร์ราด ๔๓ คอบมดล
นี้ เป็นแก่ เกิร์ราด ชั้น คราว

ทาง สายน้ำทำไปตามแนวแม่น้ำน่านผังชัยภูมิบ้านカラากะที่บ้าน
การน้ำต่อน้ำเหตุขึ้นแม่น้ำยาว ๒๖๐ มีเทอร์ แต่ทางต่อไป
เดินตามผังแม่น้ำข้างขวาผ่านไปตามคำนัดที่รำย อันเป็นท้องที่
นำทวนอันมาจากแม่น้ำรวมกันกว่าท้องที่ตอนใต้เมืองพิษณุโลก
การเดินทาง

โดยเหตุที่พน.เมืองเป็นที่ตุ่ม กันทางรถไฟจึงต้องเดินขึ้นไป
สูงประมาณ ๓ เมตรอยู่ถึง ๔ เมตรจากพื้นดินตลอดทาง ซึ่ง
กระทำให้การเติมดินน้ำจำนวนเป็นอย่างมากถึง ๒,๑๐๗,๑๙๓ กิโลเมตร
เมตร คิดเป็นเงินก่าergus ๑,๔๕๐,๐๐๐ บาท
การสร้างทางค่า

การสร้างสิ่งที่มีจำนวนคับคั่ง ทำมากมาย รวมคำนวณระยะทาง
ของสิ่งที่มีจำนวนไม่ใช่ ๙๗๔ เมตร หรือพันกว่า ๙๐๘ ช่วงทาง รากไฟ
ต้นไม้ต่างๆ มีจำนวนสิ่งที่มีจำนวนต่ำกว่า ๖ สิ่ง หยอดบนฐานก่ออิฐถือ
ปูน ขนาดนั้นเป็นสิ่งใหม่ สร้างพุกกระดิ่งขึ้นพระราษฎร์ทางด้านขวา
ของถนน ฐานกว้างปูมแม่น้ำมลฑลกว้าง

เดือน ๘๖ ผ่าน ๙๐๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ฉบับที่ ๘๖ รัชกาล ๑๙๔๗
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า “สพานปรัมินทร์”
สพานนี้มีร่อง กดาง ยาว ๑๐๐ เมตร ช่องต่อง ชั้ง ยาว ชั้ง ๘๐
เมตร เป็นสพานใหญ่ ยาวที่สุดที่ได้สร้างขึ้นในกรุงศรีฯ นับว่า
เป็นสพานอัน สำคัญ สพานหนึ่ง ในการ ก่อสร้าง สพาน ใน ประ เทศ
เกรียง เหตุ ผู้ได้ติด ตั้ง ฐาน ตาม วิธี คันชั่ง วาง พาด บน ฐาน รองรับ ก่อ
ตัวยึด แก่ ตัว รวม ใน เสา คู่ ๒ ชั้ง ยื่น ออก มา จาก ตั้ง การ ก่อ ราก
ของ เสา ให้ ก่อ ทำ โดย ใช้วิธี เกรียง อัด ดุม ลง ไป ถูก พื้น แม่น้ำ ผัง ภัย
เหตุ รับ เสา ฐาน สพาน ให้ ดู ถูก ลง ไป ให้ พื้น แม่น้ำ ถึง ๑๕
เมตร หรือ ประมาณ ๑๙ เมตร ให้ ระดับ น้ำ ไม่ ต่ำ แม่น้ำ อย่าง ที่ งกด
ฐาน ที่ ก่อ จม ลง ไป ให้ พื้น ท้อง แม่น้ำ ซึ่ง เป็น ทราย กับ ดิน ตัด กัน
การ สร้าง สพาน ห้อย วิธี ชนิด นี้ เป็น การ ที่ ได้ ทำ ขึ้น เป็น ครั้ง แรก
ใน กรุง ศรีฯ และ ช้า พระ พุทธ เจ้า มี ความ ยินดี ที่ จะ ทราบ ทุก ว่า
ไม่ ได้ เกิด เหตุ การ ณ นี้ อยู่ เนื่อง ใน เหตุ ที่ ทำ อย่าง ใด อย่าง หนึ่ง เดย
ทาง มั่น คง ของ ทาง รถไฟ

ทาง มั่น คง ของ ทาง รถไฟ เป็น แบบ ทาง ชนิด กว้าง ตาม ที่ ได้ ทำ
มา ใน ทาง รถไฟ สาย เหนือ นั้น วาง เหตุ หนัก ๒๕ กิโล แกรน วาง พาด
ไป บน ไม้ หมอน มี ไม้ ต่อง ไม้ รัง เป็น ทั้ง ให้ ตั้ง มา จาก น้ำ ก่อน ให้ เมื่อ

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๑๙๘๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๖ หน้า ๔๐๖๗

นครศรีธรรมราช หรือในท้องที่ที่ใกล้เคียงกับทางรถไฟ
บางรำย บางระยี่ส์ บางรำย บางระยี่ส์ ตามทาง

การสร้างสถานีต่าง ๆ

ที่เมืองอุตรดิตถ์ ให้ก่อสร้างสถานีชั้นต่ำข้อบังเรียบร้อยตี่ ๘๘๘๘
สถานีที่ไม่สักสำกัญ ให้ปูดินสร้างด้วยไม้ เช่นแบบอย่างตามเคย
สถานีที่มีถังน้ำสำหรับรถจักรนั้น ให้ตั้งห้องที่บ้านค่าราดที่
เมืองอุตรดิตถ์ สถาปัตยกรรมไว้รถจักรจุได้๔๐คน ให้ห้องที่
เมืองอุตรดิตถ์

เรือนสำหรับเจ้าพนักงานและคนงานอาไครรยนั้น ให้ห้องขนาดสถาน
ที่ต่าง ๆ ตามที่ต้องการ

โดยเหตุที่ไม่เป็นการสมควรที่จะทำทางรถไฟไปให้ไกลกับตำแหน่งน้ำ
ที่อุตรดิตถ์ จึงให้ทำทางแยกจากสถานี ไปทางตลาดท่าอิฐ
เมืองระยะ ทางยาว ๒ กิโลเมตรครึ่ง เพื่อจะให้เป็นประโยชน์แก่
พอกพือค้าทั้งปวง

เครื่องดื่มเดือน

ระหว่างเดือนธันวาคม มีรถจักร ๙ คัน รถสำหรับรับคน
โดยสาร ๑๙ คัน และรถบรรทุกสินค้า ๕๐ คัน กับทั้งเพดานโถง
เหตุก่อตัวรถ เพื่อทำไว้ประกอบในเมืองนี้อีก ๒๘ คัน เครื่องดื่ม

ເດືອນ ແລ້ວ ນໍາ ແກ້ວມະນຸຍາ ຮາຊກົງຈານເບກຂາ ວັນທີ ແລ້ວ ຂັ້ນວາກມ ແກ້ວ

เดือน เดือนนี้ ได้จัด การเรียนรู้ ชั้น สี่ โดย คณะกรรมการ เป็น การเบื้องต้น ได้รับ ราคา อย่าง เป็นที่ พอกใจ ซึ่งได้แนบไว้ แก่ ห้อง ในประเทศไทย ประจำเดือน กันยายน ๒๕๖๐ เป็นผู้สี่

๖๘

รวมราคาก่อทำสำเร็จยังงบบัญชีสุทธิแล้วยังไม่ได้ในบัดนี้ เป็นจำนวน
ประมาณราษฎร์ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือกิโลเมตรละ ๕๐,๐๐๐ บาท
ซึ่งเป็นราคาก่อทำสำเร็จมากมาก เมื่อเทียบกับราคานัดดี้สาย อีก ๆ
ในประเทศไทย เป็นจำนวน กิโลเมตรละ ๖๓,๐๐๐ บาทนั้น

ກໍານົດ ປັບປຸງ

ทาง ตอน นั้น เป็น ส่วน หนึ่ง อยู่ ใน ทาง สาย ใหญ่ มี ระยะ ยาว ๑๙
กิโลเมตร แต่ได้ เปิด ให้ รถ เติร์ รับ คน โดย ล้าน แฉบ บรรทุก สินค้า
ชั้ว คราว เมื่อ วัน ที่ ๑๕ สิงหาคม รัตนโกสินทร์ ๑๗๘๔ เป็น^๔
ทาง ส่วน หนึ่ง ของ ถนน อุตรดิตถ์ ไป นคร กำแพง เป็น ทาง ที่ จะ ทำ ต่อ^๕
ขึ้น ไป ชั้ว เหนือ ถึง นคร เชียง ใหม่ ทาง นี้ แยก จาก ทาง เดียบ ตาม น้ำ ที่ ทำ
เดา เหนือ เมือง อุตรดิตถ์ แล้ว เติร์ ไป ตาม ดุ๊น น้ำ ตาม แม่น้ำ กู๊ด พื้นที่
อยู่ ดุ๊น น้ำ ที่ ดู น้อย จน ก็ ปาง คง ดัง ใจ จาก ปาง คง ผัง ชั้ว ไป ชั้ว เหนือ
เป็น ตอน เริ่ม ทำ แยก พื้น ที่ เป็น ภูเขา แยก ทาง ต่อ ไป จะ เป็น^๖
ราค แหง มาก ชั้ว แต่ คำ บาก ชั้ว ทุก ที่

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๑๙๘๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๖ หน้า ๗๐๖๙

ราคาน้ำ

ราคาน้ำสำรังหาง จะทราบได้โดยเมื่อทางทำสำเร็จแล้ว ถึงกำหนด
แม่พาก ด้วยว่าไม่ได้แยกบัญชีทางตอนนี้ไว้ต่างหากกัน
การที่ได้เบ็ดให้รถเติร์ดอนน์ ก็เพื่อจะกระทำความสอดคล้องกับ
การสร้างหาง แต่ให้ได้รับประโยชน์จากการเติร์ดินคำไปมากับ
เมืองแพร์นันด์ด้วย

สายส่วนรัฐโอดา

ทางสายน้ำไปทางทิศตะวันตก แต่บ้านตารางถึงเมืองส่วนรัฐโอดา
มีระยะทางยาว ๙๙๔.๙ กิโลเมตร เป็นแบบทางชานชาลาใหญ่ และ
ได้เบ็ดให้รถเติร์ดันกรา เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม รัตนโกสินทร์
ที่ ๑๙๘๔ ทางสายน้ำเดิร์ดินไปในน้ำทึบพื้นที่ราบไม่มีบ้านผู้คน

การเดินดิน

โดยเหตุที่ทำกันทางค่าได้ การเดินดินคงมีแต่น้อย รวม
จำนวนหงส์ตัน ๓๑๐,๑๐๔ กิโลเมตร เป็นราคางิน ๑๙๔,๐๐๐ บาท
กิก เป็นกิโลเมตรละ ๖,๕๐๐ บาท เป็นราคาน้ำมากกว่าราคาน้ำคิด
เก็บยังไงสายยืน ๆ

การสร้างสพานต่าง ๆ

การสร้างสพานต่าง ๆ มีจำนวน ๕ สพาน เป็นสพานเหล็ก วาง
พื้นบนเสา ก่ออิฐถือปูน ไม่ได้ใช้สพานไม้เดย

ເດືອນ ແມ່ນ ນໍາ ແກ້ວມະນຸຍາ ລາວ ວັນທີ ແມ່ນ ຂັນພຸດ ອຸນຫາ

ການມັນຄອງ ພະຍົບທາງ ຮົກໄຟ

ເປັນທາງ ຂາດ ກວ້າງໃຊ້ຄົມ ທັບຍ່າຍ
ການ ສ່ວັງ ສັດນີ້ ຕ່າງ ຖ້າ

ໂດຍ ເຫຼຸ້ມ ທີ່ໄມ່ມີຜູ້ຄົນ ມາກ ການ ສ່ວັງ ສັດນີ້ ຈຶ່ງໄມ້ໄດ້ທໍາສັນຕາມ
ຮະຍະທາງ ແທ່ທີ່ເນື່ອງ ສ່ວຽກໂດກ ໄດ້ສ່ວັງ ທຳຂັ້ນ ທັບຍ່າຍ ໄນກັນທໍາໄວ່
ໄວ້ຮັດ ຈັກກົດ ໑ ດັ່ງ ແລ້ວ ດັ່ງ ດັ່ງ ທີ່ເຕີມນ້າດວຍ

ເພື່ອຈະໄຫ້ເປັນທີ່ຂັ້ນ ນຳ ແກ່ຜູ້ຄົນໄປຕັ້ງ ທຳນາທະກິນ ຕານທາງ
ຄດອອກໄປ ຈຶ່ງໄດ້ທຳທີ່ສໍາ ຩຽວ່າ ໝູ້ຄົນທີ່ຄດອອກ ມະພດັບ ແ່ງ ຜົ່ງ ໄຫ້
ຮົກໄຟ ໝູ້ຄົນດຳນັບ ນັ້ນ

ເກົ່າງດົ້າເດືອນ

ກະບວນເກົ່າງດົ້າເດືອນ ວັນ ອູ້ກັນ ສາຍ ອຸຕະ ດິມຫຼູ

ຮາຄາ

ນາງໝູ້ນັ້ນ ຍັ້ງ ຫ້າໄດ້ ກົດໄຫ້ເປັນ ຮາຄາເຕີດ ຂາດ ດັ່ງໄວ່ ແຕ່ ວັນ ຮາຄາ
ທີ່ສັນຈະໄດ້ຕັ້ງ ແມ່ນ ୫୫୦,୦୦୦ ບາທ ອົງກົດໂຄນິເຕົວ ດະ ແມ່ນ ୫୯,୦୦୦ ບາທ
ຮາຄານີ້ໃຊ້ວ່າ ຈະ ຕໍ່ກ່າວ ຈຳນວນ ເພື່ອຢ່າງ ເຕີຍວ ແຕ່ ທີ່ເປັນທີ່ກຳດ່ວຍໄດ້
ທັງວ່າ ໃນ ການ ທີ່ ສ່ວັງ ໄດ້ ຢູ່ກົດ ຮາຄາ ມາຍ ເພວະ ເຫຼຸ້ມ ທີ່ມີການ
ເຕີມ ດິນ ນອຍ ມີ ສົພານ ແຕ່ ນອຍ ສົພານ ແລ້ວ ທີ່ ທຳແດ ຜົນ ທີ່ ກຳທ່າງຍ່າຍ ທັງ

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๑๙๔๘ ราชกิจจานุเบkaชา เด่น ๒๖ หน้า ๒๐๗๙

ทรง เหตุนี้ พิ่ง ทำ แล้ว สำเร็จ แต่ ก็ เป็น ทาง สำคัญ อยู่ ใน ทาง นั้นเอง
ที่ เป็น ส่วน หนึ่ง ของ ทาง รถไฟ แห่ง ประเทศไทย แม้ ถึง ว่า ทาง ตัด ผ่าน ไป
ตาม ตัว ตัด ที่ มี ราชบูรณะ บาง จะ หมาย เอา ผล ประโยชน์ ให้มาก ของ
ทาง รถไฟ อย่าง รวดเร็ว นั้น ไม่ได้ ก็ ต ที่ มี ทาง ที่ จะ เป็น ได้ ก็ ที่
ให้ ทำ การ ติด ต่อ ตลาด ดิน ค้า ที่ สำคัญ มาก ตาม คือ เมือง อุตรดิตถุ
กับ เมือง สวรรค์ โตกา ให้ ถึง กัน ทั้ง จะ ได้ นำ ศิน ค้า ทั้ง ตลาด นั้น ให้
ตรง ไป ยัง กรุงเทพฯ โดย วิช บรรทุก รับส่ง ทำ ให้ เป็น ความ ตกลง
แก่ พดมเมือง มาก ขึ้น ตาม พระบรม ราช ประสัngค์ ศิน ค้า ตาม คำนัด
เหตุนั้น จะ เจริญ ขึ้น อย่าง รวดเร็ว ส่วน การ เกาะ ปดุง ท้าวไป ก จะ
ครุน แต่ เมือง อุตรดิตถุ ซึ่ง เป็น ตลาด กดัง ของ ศิน ค้า ฝ่าย เนื้อ ดี
ฝ่าย ตะวันออก อยู่ แล้ว นั้น ก็ คง จะ เป็น ตลาด ศิน ค้า สำคัญ ยิ่ง ขึ้น
ใน ที่ ตุก นี้ ข้า พะ พุทธเจ้า ขอ พระ ราษฎร งาน การ บังคับ ทุก ใน
นาม ของ ข้า ราชการ ใน กระทรวง โยธาธิกา ร กับ ทั้ง ข้า พะ พุทธเจ้า ที่
ได้ นี้ ภาร รุ ตึก ใน พระกรุณากุณ ที่ พระราษฎร งาน แก่ ข้า ราชการ ใน
กระทรวง นี้ ให้ นี้ เกียรติยศ อัน ใหญ่ ยิ่ง ที่ ผ้า พระบาท ได้ เสด็จ มา
ประทับ ใน งาน พระราษฎร พิธี วัน นี้ ด้วย เก้า ตัว ภร หมื่น ขอ เดชะ ฯ